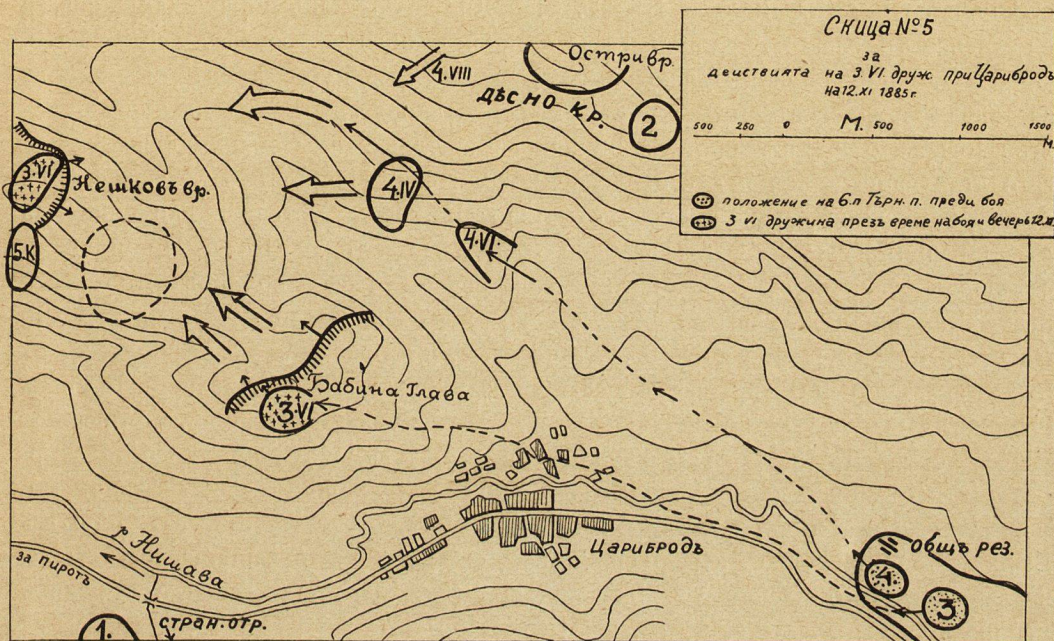

мадийска дивизия). Въ другитѣ участъци особени действия презъ този день не се развиха. Тази висота бѣ героично атакувана, но и героично отбранявана...

Въ атаката на Нешковъ Върхъ, която се наложи, въпрѣки решението за отбранително държане на 12-и ноемврий, участвуваха две приморски и две търновски дружини (3-а и 4-а), подпомогнати отъ още една приморска и една плѣвенска дружини.

Боятъ започна съ това, че къмъ 11 часа сѣрбитѣ отъ Нешковъ Върхъ откриха силенъ пехотенъ и артилерийски огънь по дветѣ приморски дружини които се бѣха подали на в. Бабина Глава, за да заематъ едно по-сгодно положение за въ случай на неприятелско нападение. Това размърдване на българитѣ на Бабина Глава и по-насеверъ (4-а плѣвенска дружина) сѣрбитѣ помислиха, че е начало на ново настѣпление, и наченаха огневи бой. За излизане отъ сѣрбския убийственъ огънь, командувачиятъ частитѣ на Нешковъ Върхъ, капитанъ Дѣловъ, реши да атакува, и подаде сигналъ „Слушайте вси!“ и „Настѣпление!“. Този сигналъ оживи бойното поле, и всички се приготвиха за бой. Въ свръзка съ така създаденото положение, командирѣтъ на Западния корпусъ, подполковникъ Николаевъ, направи нѣкои разпореждания, между който: една дружина отъ Общия резервъ да излѣзе предъ лозята юго-западно на Остри Върхъ и да запълни съществуващата междина въ общото разположение. Командирѣтъ на 6-и пех. Търновски полкъ, капитанъ Никифоровъ (Общиятъ резервъ), даде заповѣдъ на 4-а търновска дружина да настѣпи. Въ сѣщото време 3-а търновска дружина трѣбваше да настѣпи къмъ Бабина Глава и да подкрепи атаката на частитѣ отъ първата линия (Скица № 5).